VERANDER JE LEVEN - VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

ACTIEF

21e jaargang-nummer 4

BLIJVEN GELOVEN
Hoe je geloof kan groeien

DE SCHUILPLAATS
Volmaakte bescherming

GEESTELIJKE GROEI
Heb je dat zelf in de hand?

Actief

Copyright 2019 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci
Redactie: Ronan Keane

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Activated Europe:

De Bijbelvertaling is genomen uit Het Boek, Copyright 1988 International Bible Society, tenzij anders wordt vermeld.

Inhoud

3 Als je het mij vraagt
4 Van de golven wegkomen
6 De viool met de kapotte snaar
9 Het geloof van een kind
10 De mate van geloof
12 Geloof hoog houden
14 De schuilplaats
28 Niet alleen
20 Blijf bij mij
22 Verboden vruchten
24 Een klas apart
26 Veel geloof
28 Geestelijke groei
30 Boodschap van Jezus

Het kruis is de bliksemafleider van genade waardoor Gods toorn over deze wereld naar Christus wordt geleid en alleen het licht van Zijn liefde overblijft voor hen die het willen.

AW Tozer

Een eeuwenoude vraag met een antwoord

De profeet Habakuk uit het Oude Testament is wellicht niet de meest bekende profeet uit de geschiedenis maar als wij kijken naar zijn geschriften wordt het duidelijk dat hij heel goed wist wat het betekende om op God te vertrouwen, hoe erg alles er ook aan toe ging:
"Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zal de opbrengst van de olijfboom tegenvallen en zullen de velden geen voedsel voortbrengen, al zal het kleinvee uit de kooien verdwenen zijn en er geen rund in de stallen over zijn, ik zal dan toch in de Heere van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil."[1]

Ik wilde wel eens weten wat er in Habakuks leven en in de tijd waarin hij leefde gaande was dat hem er toe bracht zo'n prachtige geloofsbelijdenis te schrijven, dus heb ik het volledige boek gelezen. Het is maar kort, slechts drie hoofdstukken, en het blijkt dat deze passage helemaal aan het einde staat, eigenlijk als een afsluiting van de dialoog die Habakuk met God had. Er staan niet veel details beschreven over Habakuks persoonlijke leven, maar het is duidelijk dat hij in een moeilijke periode in de geschiedenis van Gods volk leefde en hij begint zijn relaas door openlijk Gods wijsheid in twijfel te trekken. Hij zegt tegen God dat hij niets dan onrechtvaardigheid, geweldpleging en verwoesting door invasies van vijandelijke legers om zich heen ziet en hij stelt God dezelfde vraag die we allemaal wel eens stellen: Waarom laat God al die ellende niet ophouden en waarom staat Hij het kwaad toe schijnbaar te overwinnen? Gods geduldige antwoord helpt Habakuk uiteindelijk om weer op God en Zijn beloften te vertrouwen, zodat hij alles weer in de handen van de liefdevolle Vader kan laten rusten.

Deze zelfde tijdloze les is het onderwerp van dit nummer van Actief. We kunnen er voor kiezen ons te verheugen in God en onze redding, zelfs te midden van de grootste testen van ons leven "want God heeft gezegd: 'Ik zal altijd voor u zorgen, Ik zal u nooit in de steek laten.'" [2] We kunnen op Zijn eeuwige beloften vertrouwen om ons door iedere storm van het leven heen te loodsen.

De redactie

1. Habakuk 3:17–18
2. Hebreeën 13:5

Door Chris Mizrany

Van de golven weg komen

Op een prachtige dag gingen mijn vrouw en ik samen met Kristen, ons dochtertje van 13 maanden, naar het strand. Het was prachtig weer. We liepen over het strand met ons kleine dochtertje tussen ons in en hielden ieder een van haar handjes vast. Ze lachte opgetogen en brabbelde constant in haar bijzondere geheimtaaltje. Toen we bij het water kwamen en het eerste golfje over haar voetjes kwam veranderde haar gelaatsuitdrukking opeens. Het water was heel wat kouder dan het zand en ze wist niet wat ze moest doen. Ze stond stokstijf stil totdat het zand onder haar voetjes wegspoelde en zij met een plof op haar achterste terecht kwam. We raapten haar lachend op, knuffelden haar en wachtten tot er weer een golf zou komen. Nu had ze het goed in de gaten en draaide ze zich snel om wanneer het water weer dichterbij kwam en ik merkte iets interessants op. Kristen draaide zich om en rende dan direct naar een van ons toe, ondanks het feit dat ze, door dat te doen, door meer water moest ploegen dan wanneer ze regelrecht naar het droge zou rennen. Zelfs als ze zich door water moest worstelen dat tot haar knieën kwam rende ze toch naar ons toe in plaats van naar het veilige, droge strand. Wij kwamen haar halverwege tegemoet en zorgden ervoor dat ze veilig was.

Hoe kwam het dat dit kleine kindje ervoor koos om nog meer van dat natte goedje te trotseren waar ze eigenlijk bang voor was, dan de “gemakkelijke uitweg” te kiezen? Het heeft iets te maken met vertrouwen. Ze vertrouwde erop dat wij voor haar zouden zorgen en dat het beter was om samen met ons in het koude water te staan dan alleen naar het droge te proberen te komen. Als ik met een probleem word geconfronteerd is mijn eerste reactie vaak die van paniek. Dan sta ik roerloos als een standbeeld terwijl mijn gedachten zich vullen met allerlei doemscenarios waardoor ik tenslotte val en ik het verknal. Als ik de volgende keer dan weer zo’n probleem aan zie komen word ik in de verleiding gebracht om zo snel als ik kan uit de situatie weg te komen. Maar zoals iedereen wel weet komen we die situaties op een gegeven moment toch weer tegen, zodat ze ons alsnog onderuit kunnen halen. Wat is dan de oplossing? Ik moet het voorbeeld van mijn dochter volgen en het probleem moedig het hoofd bieden. Naast me staat mijn grote sterke Heiland en Hij kan me overeind houden ondanks alle golven! Ik moet het gewoon niet alleen proberen op te lossen maar in plaats daarvan naar Hem toe rennen! Want als ik zwak ben, ben ik pas sterk.[1] Jezus is nog steeds de meester van de wind, de golven en elk ander element dat ons leven bedreigt. Hij zal ervoor zorgen dat we niet verdrinken.

1. Zie 2 Corinthiërs 12:10
2. Zie Lukas 8:25

DE VIOOL EN DE GEBROKEN SNAAR

Door M.Fontaine

Dit verhaal gaat over de wereldberoemde violist Itzhak Perlman. Er bestaan meerdere versies van, die op diverse websites te lezen zijn. Het is een illustratie van een prachtig staaltje van Gods genade, hoe Hij iets ter hand kan nemen dat wij Hem opdragen in dit leven en het tot iets moois kan omtoveren. Ik wil je het verhaal graag nog eens vertellen.

Itzhak Perlman speelde op een avond voor een volle zaal toen, middenin een muziekstuk opeens dat afgrijselijke geluid weerklonk; het geluid dat door iedere violist op het podium het meest gevreesd wordt: het geluid van een vioolsnaar die knapt!
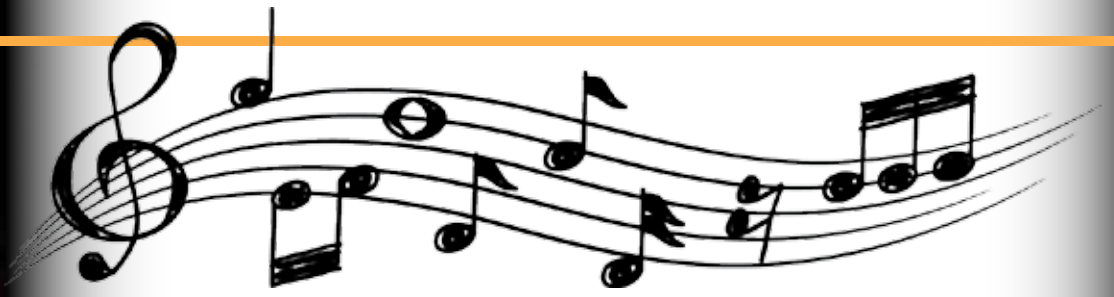
De spanning was om te snijden en het orkest hield op met spelen, in afwachting van wat Itzhak zou doen. Maar in plaats van om een andere viool te vragen stopte hij even en gebaarde naar de dirigent dat hij door kon gaan met het muziekstuk, terwijl hij een taak op zich nam die volgens de meeste mensen onmogelijk was: een ingewikkeld stukje spelen op een viool met slechts drie snaren. Op de een of andere manier scheen hij de noten tijdens het spelen aan te passen. Toen het muziekstuk afgelopen was viel er een verblufte stilte, gevolgd door een daverend applaus en gejuich vanuit het publiek en de rest van het orkest.

Itzhak Perlman had zelf veel narigheid meegemaakt. Als kind was hij getroffen door polio, waardoor hij de rest van zijn leven beugels aan zijn benen moest dragen en zich moest voortbewegen met behulp van krukken. Te midden van het gejuich hees hij zich overeind en maande het publiek tot stilte. Toen zei hij nederig: “Weet u, soms is het de taak van de kunstenaar om te zien hoeveel muziek je nog kunt maken met wat je over hebt.”

Toen ik over dit verhaal nadacht moest ik denken aan de gaven die we in dit leven hebben en hoe ze in alle vormen en maten gegeven worden. Sommige lijken voor de hand liggend: een prachtige stem, een atletisch lichaam, een gave voor muziek, een genialiteit met de computer en zoveel andere. Maar hoe vaak staan we stil bij die andere gaven die ook in de levens van veel mensen voorkomen: nieuwe zintuigen die worden ontwikkeld ten gevolge

van blindheid, waardoor iemand nog grotere prestaties kan leveren, of de zwakte van het lichaam die God door Zijn liefde kan gebruiken om compassie en wijsheid te creëren, waardoor de levens van talloze mensen kunnen worden veranderd en zij nieuwe hoop, leiding en vreugde kunnen krijgen?

Het leven is gevuld met zegeningen; dingen die we beschouwen als goede dingen, en tegenslagen; die wij als iets slechts beschouwen.

Waar we echter ook mee te kampen zullen krijgen, als we het doen met de hulp van God kan het een kans zijn om iets prachtigs te scheppen uit de dingen die ons overkomen zijn. Itzhaks vermogen om tegenslagen te veranderen in grotere prestaties kreeg hij niet bij toeval. Hij koos ervoor, zijn levenslange lijdensweg tot een instrument te maken voor het goede, waardoor hij een passie kreeg om iedere hindernis te zien als een kans om nog verder te gaan. Door zijn fysieke strijd werd een nederigheid bewerkstelligd die hem kon beschermen tegen de verdorvenheid van trots, zelfs op een gebied waar hij veel gepresteerd had.

Maar al te vaak nemen de mensen de rol van slachtoffer op zich wanneer ze met problemen worden geconfronteerd en geven alles en iedereen er dan de schuld van, inclusief God.

Het is echter veel beter om God te vragen om Zijn wijsheid, kracht en genade om ons te helpen de uitdagingen in ons leven het hoofd te bieden en daardoor eigenschappen te ontwikkelen die ons in staat kunnen stellen te stralen met Zijn liefde in de situatie waarin we ons bevinden.

HET GELOOF VAN EEN KIND

Jezus houdt van mij, dit is waar.
Dat staat in de Bijbel zonneklaar.
Kleine kinderen vragen niet om meer
Ze rusten in de liefde van de Heer
En dus vertellen de ogen van het kind
Over 't geloof dat voor eeuwig ons bemint
Gevouwen handjes met een slaperig gezicht,
Geknield en met de ogen hemelwaards gericht.
Het zijn slechts de gebeden van een kind
En toch, een hartekreet die de hemel innig zint.
Wellicht wel meer dan bij ons die 't antwoord zoeken
In al die slimme grotemensenboeken.
Want de vele dingen die je ogen niet aanschouwen
Kun je slechts begrijpen door als een kind geloof te bouwen.
Zovele wijzen, verloren in de complexheid van het leven
Drijven voort op een onbekende zee vol angst en beven,
Terwijl dat simpele geloof in Gods aanwezigheid
Verdronk in hoogmoed en een nutteloze strijd
Weelde, macht en eigenbelang staan vaak vooraan
Maar de de betekenis van 't leven is ons dan ontgaan
Want ofschoon we slim zijn en veel weten
Lijkt het toch dat we de liefde van de hemel zijn vergeten.
'Tis pijnlijk maar toch is het reuze waar
Voor trots en arrogantie is geen plaats aldaar.
O Vader, geef nog eenmaal aan de mens
Een kinderlijk geloof vervuld met de oprechte wens.
Dat alle mensen toch weer gaan geloven
En hun eenvoud niet door Satan laten roven.
Alleen geloof in God kan ons verlossen uit die zwarte zee
En voert ons op Zijn vleugels naar de redding mee.

—Vrije vertaling van het gedicht van Helen Steiner Rice

Door Virginia Brandt Berg

DE MATE VAN GELOOF

Een kennis van me vroeg aan de manager van een supermarkt of hij ooit een ongeldige cheque had ontvangen van een onbekende. "Nee, dat is me nog nooit overkomen," zei hij, "omdat ik nooit naar de cheque kijk, maar altijd naar de persoon! Als ik de persoon kan vertrouwen, dan neem ik zijn cheque aan." Dat is een les in geloof!

In Hebreeën 10:23 vinden we deze woorden: "Omdat God Zich aan zijn woord houdt, zullen wij krijgen wat wij van Hem verwachten." Wie heeft de beloften in Gods Woord gedaan? Dat is God. Kijk naar Degene die de beloften heeft gedaan, dan bestaat er geen twijfel aan de geldigheid van deze beloften. Er staat in Gods Woord: "Gewen je toch aan Hem en heb vrede, daardoor zal het goede over je komen."[1]

God kennen is zeker weten dat Hij zich houdt aan iedere belofte die Hij gedaan heeft. Abraham kende God en "hij is niet, door ongeloof, gaan twijfelen aan wat God hem had beloofd. Nee, zijn geloof werd juist steeds sterker. En hij prees God voor zijn belofte."[2]

Als sommige mensen het over geloof hebben, denken ze aan iets dat heel mysterieus is en ver buiten hun bereik ligt. Anderen denken aan geloof als een gave die je bij de geboorte aangemeten krijgt; sommige mensen hebben er heel veel van, anderen niet. Maar dat zijn verkeerde opvattingen. God heeft bij ieder persoon een zekere mate van geloof ingebouwd[3] maar veel mensen gebruiken hun geloof gewoon niet. Als je geen gebruik maakt van je geloof wordt het slap, net zoals je spieren wanneer je ze niet gebruikt. Als je je geloof wilt laten groeien, moet je er in blijven oefenen. Geloof opereert in een heel andere sfeer dan onze vijf zintuigen, maar sommige principes zijn wel van toepassing. Geloof openbaart aan ons het bewijs van geestelijke waarheden, net zoals onze vijf zintuigen bewijs aan ons laten zien van fysieke dingen. Zoals we aannemen wat onze vijf zintuigen ons zeggen moeten we als bewijs aannemen wat ons geloof ons zegt.

Als we dat doen laat ons geloof het gebeuren en wordt het echt. "Wat je gelooft, zal gebeuren."[4]

Geloof God op Zijn Woord. Als er problemen en beproevingen op je pad komen, laat ze dan niet groter worden, maar sla je Bijbel open, zoek een belofte op en claim die dan in de naam van Jezus. Hier is er een die veel te groot voor mij is om te kunnen begrijpen, maar ik claim hem vaak: "alles wat jullie aan de Vader vragen omdat jullie bij Mij horen, zal Ik doen. Want daardoor zal te zien zijn hoe machtig de Vader in Mij is."[5] En hier is er nog een: "Als je Mij om hulp roept, zal Ik je antwoorden. Ik zal je grote en geweldige dingen laten zien, waarvan je nu nog niets weet."[6] Geen wonder dat er in de Bijbel staat dat dit buitengewoon grote en kostbare beloften zijn. "Nu kunnen we nieuwe mensen zijn die op God lijken."[7]

1. Job 22:21 (Herziene Statenvertaling)
2. Romeinen 4:20–21
3. Zie Romeinen 12:3.
4. Mattheüs 8:13
5. Johannes 14:13
6. Jeremia 33:3
7. 2 Petrus 1:4

HET GELOOF HOOG HOUDEN

Antwoorden op je vragen

Vraag: Mijn familie en de meeste mensen om me heen zijn niet erg geïnteresseerd in geestelijke aangelegenheden. Hoe kan ik "mijn geloof hoog houden" in zo'n toenemend sceptische wereld?

Antwoord:

Geloof is het hart van ons geestelijk leven dus is het de moeite waard om er voor te vechten.

Hier zijn een paar tips die je geloof niet alleen kunnen helpen om te overleven, maar waardoor het zelfs sterker wordt:

Voed je geest met het Woord
Geloof bouw je op door Gods Woord getrouw te bestuderen. Hoe meer je het leest en in je opneemt en over de waarheid nadenkt; hoe je die op je eigen leven kunt toepassen, des te sterker het wordt. "Dus alleen door te luisteren naar wat Christus gezegd heeft, kunt u in Hem gaan geloven."[1] Jezus belooft: "Als u zich houdt aan wat Ik zeg, bent u werkelijk mijn leerlingen. Dan zult u de waarheid kennen en door de waarheid bevrijd worden."[2]

Bid en neem stille tijd.
God wil graag een persoonlijke relatie met je hebben door Zijn Zoon Jezus. "Er is maar één God en er is maar één bemiddelaar tussen God en de mensen, de mens Jezus Christus."[3] Geestelijke communicatie met Jezus; je hart uitstorten bij Hem, waardoor je Zijn liefde en aanmoediging en antwoorden terugkrijgt, zal je relatie met Hem sterk maken.

Leef volgens je geloof.
"Zoals een lichaam zonder geest dood is, zo is ook geloof zonder daden dood,"[4] maar als je je geloof in daden omzet komt het tot leven. Door Gods Woord op je dagelijks leven toe te passen zul je keer op keer zien dat de principes en beloften die er in staan werkelijk waar zijn en dan groeit je geloof in de Auteur.

Zoek naar het goede.
Ons geloof kan danig op de proef gesteld worden als we tegenspoed hebben, maar in de Bijbel wordt beloofd dat alle dingen medewerken ten goede, voor hen die God liefhebben.[5] Zoek naar het goede en focus daar op, dan zal je geloof blijven drijven en kun je alle uitdagingen aan.

Leer van anderen.
Als je verhalen leest over dingen die God voor anderen heeft gedaan zal dat je geloof ook aansterken. Wat God voor die mensen gedaan heeft, kan Hij voor jou ook doen!

Dank God voor Zijn goedheid.
God danken voor Zijn goedheid brengt ons in een mum van tijd in Zijn nabijheid. "Zing een loflied wanneer u de tempelpoort ingaat. Laat het in zijn voorhof klinken en prijs zijn naam."[6] Hoe meer je God dankt voor Zijn goedheid, des te meer zul je vinden om dankbaar voor te zijn en dan zegent Hij je nog extra. Het is een opwaartse spiraal die je dichter bij God brengt zodat Hij dichter bij jou kan komen.[7]

1. Romeinen 10:17
2. Johannes 8:31–32
3. 1 Timotheüs 2:5
4. Jakobus 2:26
5. Romeinen 8:28
6. Psalm 100:4
7. Jakobus 4:8

De Schuilplaats

Een bezinning over psalm 91

Psalm 91:1: Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige.

Waar is die schuilplaats bij de Allerhoogste? Die wordt gevonden door intieme omgang met God. Het woord schuilplaats symboliseert Gods bescherming. Als je een hechte persoonlijke omgang met God hebt ben je onder Zijn vleugel, Zijn bescherming. Aan die belofte is echter wel een voorwaarde verbonden: wij moeten doen wat wij kunnen om dicht bij Hem te blijven. Dat doen we door Zijn Woord in de Bijbel te lezen en ons best te doen ernaar te leven, en Zijn principes levend te houden in onze gedachten.

Vers 2: Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie ik vertrouw!

In Bijbelse tijden boden stenen burchten de beste bescherming tegen aanvallen of oorlogen, maar God is een nog zekerder afweer.

Vers 3: Want Hij zal u redden van de strik van de vogelvanger, van de zeer verderfelijke pest.

Hier is bevrijding uit de handen van slechte mensen en bescherming tegen fysieke ziektes zoals plagen en epidemieën.

Vers 4: Hij zal u beschutten met Zijn vlerken, onder Zijn vleugels zult u de toevlucht nemen, Zijn trouw is een schild en een pantser.

Dit is een beeld van God die Zijn kinderen in veiligheid houdt, zoals een kloek haar vleugels over haar kuikens uitspreidt om ze te beschermen.
Wat is de waarheid van God? Jezus zei eens in een gebed tot Zijn Vader: “Maak hen zuiver en heilig door hen te onderwijzen in uw woord van waarheid.”[1] In een andere passage wordt ons gezegd: “In elk gevecht zult u het geloof nodig hebben, als een schild waarmee u alle brandende pijlen van de duivel kunt doven.”[2] Geloof in de beloften van God is onze beste bescherming.

Verzen 5-8: U zult niet vrezen voor het beangstigende van de nacht, voor de pijl die overdag aan komt vliegen, voor de pest, die in het donker rondgaat, voor het verderf dat midden op de dag verwoest. Al zullen er duizend vallen aan uw zijde en tienduizend

aan uw rechterhand – bij u zal het onheil niet komen. Slechts met uw ogen zult u het aanschouwen, u zult de vergelding aan de goddelozen zien.

Vers 9 Want U, HEERE, bent mijn toevlucht. De Allerhoogste hebt u tot uw woning gemaakt.

Als de Heer je beschermer is dan ben je bij Hem veilig, omdat je thuis bij Hem is.

Vers 10: Geen onheil zal u overkomen, geen plaag zal uw tent naderen.

Onheil overkomt ons natuurlijk, zelfs mensen die om Gods bescherming vragen krijgen ermee te maken. Ze kunnen gewond raken, ernstig ziek worden en een heleboel andere problemen krijgen. Hoe kan die bewering "geen onheil zal u overkomen" dan waar zijn? Denk eens na over wat onheil is. Wanneer God iets ogenschijnlijk slechts laat gebeuren met Zijn kinderen leert hen dat vaak iets of worden we erdoor gesterkt en wordt ons karakter gevormd. Wanneer onze wijze Vader dit toestaat doet Hij het voor ons bestwil en "elke bestraffing schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid." Hij belooft ook dat Hij alles ten goede zal gebruiken voor de mensen die van Hem houden."[4]

Verzen 11-13: Want Hij zal voor u Zijn engelen bevel geven dat zij u bewaren op al uw wegen. Zij zullen u op de handen dragen, zodat u uw voet aan geen steen stoot. Op de felle leeuw en de adder zult u trappen, u zult de jonge leeuw en de slang vertrappen.

De engelen van God waken voortdurend over je. Ook je persoonlijke engelbewaarder, wiens taak bij jou ligt.[5]

Vers 14: Omdat hij liefde voor Mij opgevat heeft, zegt God, zal Ik hem bevrijden; Ik zal hem in een veilige vesting zetten, want Hij kent Mijn Naam.

Er zijn voorwaarden aan Gods beloften verbonden: Hij beschermt degenen die Hem kennen en Hem liefhebben. Jouw liefde, vertrouwen en geloof in God en Zijn vermogen om jou te bevrijden geven je het privilege van Zijn bescherming.

Verzen 15-16: Hij zal Mij aanroepen en Ik zal hem verhoren, in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn, Ik zal hem met lengte van dagen verzadigen, Ik zal hem Mijn heil doen zien.

Er zijn zes dingen die God voor ons zal doen als we Hem om hulp vragen:
1. Hij zal antwoorden
2. Hij zal met ons zijn in moeilijkheden
3. Hij zal ons bevrijden
4. Hij zal ons verheerlijken
5. Hij zal ons een lang, vol leven op deze aarde geven
6. Hij zal ons Zijn heil doen zien

1. Johannes 17:17
2. Efeze 6:16
3. Hebreeën 12:11
4. Zie Romeinen 8:28.
5. Zie Mattheüs 18:10

NIET ALLEEN

Door Peter Curtis Van Gorder

Ik was ingedut toen ik in de tram zat. Toen ik op mijn plaats van bestemming aankwam werd ik met een schok wakker en slaagde er nog net in om op tijd uit te stappen. Helaas realiseerde ik me niet dat ik mijn laptop in de tram had laten liggen totdat ik naar mijn afspraak bij de tandarts was geweest. Nee, dat kon toch niet waar zijn! Er stonden werkmappen die 20 jaar terug gingen op die laptop, samen met alle back-up schijven die in de tas zaten.
Alles was verloren! Ik voelde me opeens heel kleintjes. Ik kon me wel voor de kop slaan toen ik terug dacht aan het gesprek dat ik met mijn vrouw had gehad voordat ik wegging. Ze had me gewaarschuwd dat ik de laptop misschien zou verliezen en dat ik hem maar beter thuis kon laten.
“Welnee,” had ik geantwoord. “Dat overkomt mij niet.”
Toen kwam de andere stem door; de stem die ik ‘het levende Woord’ noem:
“Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen. Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop en er zal voor u open gedaan worden. Alles wat u biddend begeert, geloof dat u het ontvangen zult, en het zal u ten deel vallen.”[1]
In dat dilemma was het niet moeilijk om te weten waar ik om moest vragen. Ik belde mijn vriend Andy op en vertelde hem over mijn ellendige lot en toen baden we samen dat de laptop terug zou komen. Ik legde de situatie aan God voor en bleef ‘bidden zonder ophouden’ zoals het in de Bijbel staat.[2] Dat was ook het enige wat ik kon doen. Ik kon ook met mijn hoofd tegen de muur slaan van berouw, of ik kon naar mijn volgende afspraak gaan. Ik koos voor het laatste.
Nadat ik bij de tandarts was geweest stapte ik in een andere tram op weg naar mijn volgende bestemming. Ik zat nog na te denken en met God te praten over wat er gebeurd was toen ik een jong meisje naar de tramconducteur zag stappen met een vertrouwd uitziende tas in haar hand! Mijn laptoptas! Ik rende opgewonden naar haar toe en legde haar uit wat er gebeurd was en toen gaf ze me de laptop terug. Ik dankte haar heel hartelijk.
Ik rekende uit dat er wel 33 trams langs die halte waren gereden in het tijdsbestek dat ik mijn laptop kwijt was geweest. Hoe groot was de kans dat ik precies dezelfde tram weer in zou stappen en mijn laptop terug zou krijgen nadat hij drie uur verloren was geweest?

Geloof in God betekent niet dat we altijd alles wat we kwijtraken terug zullen vinden of dat al onze gebeden precies beantwoord worden zoals we dat willen, maar we kunnen ervan verzekerd zijn dat Hij bij ons zal zijn en ons zal helpen op de een of andere manier onze problemen op te lossen. Het verschil met geloof is dat we niet alleen staan in onze problemen, we hebben een Vriend bij wie we kunnen aankloppen!

Door Alex Peterson

Ik heb Uw nabijheid nodig ieder uur en elke dag
Wie anders dan, mijn gids en toevlucht zij?
Wat, behalve Uw genade, kan verslaan de vijands kracht?
Door wolkenlucht en zonneschijn, Heer, blijf bij mij.

***

Sir Ernest Henry Shackleton (1874-1922) was een Ierse ontdekkingsreiziger die het meest bekend staat om zijn expeditie naar de Zuidpool in 1914-1915 op het schip Endurance. Je kunt er over lezen in zijn boek "South". Wat de meeste mensen echter niet weten is dat Shackleton een onzichtbare krachtbron had waar hij uit putte; zijn geloof.
De reis over de bevroren diepten was levensgevaarlijk. De Endurance kwam vast te zitten in pakijs en werd er uiteindelijk door vernietigd. De bemanning was genoodzaakt het schip te verlaten. Na een zware tocht over het ijs, waarbij ze drie reddingsboten die ze uit het wrak hadden kunnen redden achter zich aan sleepten, slaagden ze erin om bij Elephant Island te komen. Van daaruit gingen Shackleton en vier andere mannen op weg om hulp te halen. In de grootste van de drie boten voeren ze 1200 km door een ruige zee naar het eiland South Georgia in het zuidelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan. Daar aangekomen trok Shackleton met twee anderen over gletsjers en scherpe bergruggen, waarna hij een walvisvaarderspost bereikte.
Shackleton schreef over deze geduchte reis: "Als ik terugkijk op die dagen dan bestaat er voor mij geen enkele twijfel dat de Voorzienigheid ons leidde. Ik weet zeker dat we tijdens die lange zesendertig uren durende kwellende tocht over de naamloze bergen en gletsjers van South Georgia met zijn vieren waren, en niet met zijn drieën. Op het moment zelf zei ik er niets over tegen mijn metgezellen, maar naderhand zei Worsley tegen me: "Baas, ik had een heel bijzonder gevoel tijdens die tocht. Volgens mij was er nog Iemand bij ons." Crean bekende dat hij hetzelfde had gevoeld. Shackleton schreef: "Woorden schieten tekort om deze ongrijpbare dingen te beschrijven, maar een verslag van onze tochten zou incompleet zijn zonder dit ons zo dierbare onderwerp aan te snijden."

Shackleton ondernam daarna nog een laatste expeditie, waarvan hij niet meer terugkeerde. Vlak voordat hij vertrok vertelde hij zijn getuigenis over de onzichtbare Metgezel weer en citeerde hij uit de Bijbel: "Hoe zou ik mij kunnen verbergen voor Uw Geest? Waar zou ik naar toe moeten om U te ontvluchten? Als ik naar de hemel ging, zag ik u daar. Als ik neerdaalde in het dodenrijk, zou ik U daar ook ontmoeten. Zelfs als ik vleugels had en ging wonen aan de andere kant van de zee, zou ik U daar ontmoeten. U zou mij vasthouden en Uw rechterhand zou mij stevig leiden."(Psalm 139:7-10)

Op zijn laatste reis nam Shackleton een opname mee van het lied "Abide with me"(Blijf bij mij). Weer een getuigenis van zijn geloof in zijn onzichtbare Metgezel. Een Londense schrijver gaf destijds het volgende commentaar: "Moet je je eens voorstellen: Het lied met de woorden "Ik heb Uw nabijheid nodig, ieder uur en elke dag," weerklinkend over de ijsvlakten van de Zuidpool!"

Verboden vruchten

Door Uday Paul

In zijn befaamde autobiografie 'Belijdenissen' vertelt Sint Augustinus, een theoloog van de eerste kerkgemeenschap, over een incident uit zijn tienertijd.
Vlak naast de wijngaard van zijn familie stond een perenboom die afgeladen was met vruchten die er niet eens lekker uitzagen en dat ook niet waren. Maar hij en zijn vrienden stalen peren van die boom. Niet zozeer om ze zelf op te eten, maar om ze naar de varkens te gooien.
Hij zei dat hij en zijn vrienden met die diefstal begonnen omdat ze het leuk vonden om iets te doen dat verboden was, iets dat al zo oud is als het verhaal van Adam en Eva in het paradijs.
Vele generaties daarvoor, toen God het Joodse volk uit ballingschap wegleidde naar het Beloofde Land, geloofden de mensen aanvankelijk in de Heer en koesterden ze respect voor Hem.1 Maar toen zich in de loop van hun tochten veel moeilijkheden voordeden kregen ze een geloofscrisis en keerden ze zich van Mozes en God af.
Terwijl Mozes op de top van de Berg Sinaï was om Gods wetten te ontvangen maakten ze een gouden afgodsbeeld van een kalf dat ze aanbaden en waar ze offers aan brachten. In de eeuwen die daar op volgden bleef het volk van Israël en Juda God beledigen met hun zondige daden en afgoderij, ondanks Zijn goedheid en wonderbaarlijke bescherming en de beloften die Hij hen had gedaan.
Al vanaf de scheppingstijd waarover we kunnen lezen in de Bijbel kunnen we zien dat God Adam en Eva opzocht in de Hof van Eden, dat hij intiem contact met de mens zocht. Maar door de zonde werd een breuk veroorzaakt in onze relatie met de Schepper en zijn we niet in staat ons aan Zijn Geboden te houden, hoe goed we ons best ook doen. Zoals de apostel Paulus zei: "Zo ervaar ik steeds weer: als ik het goede wil doen, kan ik het niet laten het slechte te doen." Er staat in de Bijbel dat de breuk tussen God en de mensheid overbrugd is door Jezus Christus. Het leven van Jezus op de aarde, Zijn dood en Zijn verrijzenis hebben de weg vrijgemaakt voor verzoening en een nieuwe relatie met onze hemelse Vader. En doordat die relatie hersteld is hebben we een nieuw hart dat ontvankelijk is voor Gods wil in ons leven.

'Wie van Mij houdt, zal altijd volgens mijn geboden leven. Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, houdt van Mij. Wie van Mij houdt, zal ervaren dat mijn Vader ook van hém houdt. Ik zal van hem houden en hem duidelijk laten zien wie Ik ben.' Jezus antwoordde hem: 'Als iemand van Mij houdt, zal hij doen wat Ik heb gezegd. Mijn Vader zal van hem houden en samen zullen Wij bij hem komen wonen. -Jezus, Johannes 14:15,21,23

Een klas apart

Om over na te denken

Jezus Christus heeft meer gedaan om de geschiedenis, de koers van de beschaving en de conditie van de mensheid te veranderen dan welke leider, welke groep, welke regering of welk keizerrijk dan ook voor of na Zijn tijd ooit heeft kunnen bewerkstelligen.
Jezus Christus is niet zomaar een filosoof, een leraar of rabbi, goeroe of profeet, ofschoon Hij op die manier vaak gezien wordt. Hij is de Zoon van God. God de Vader is Geest en is almachtig, alwetend, alomtegenwoordig. Hij staat zo ver af van onze beperkte menselijke begrippen dat Hij Zijn Zoon Jezus in de vorm van een mens moest sturen om ons te laten zien hoe Hijzelf in elkaar zit. Alhoewel veel grote leiders gesproken hebben over de liefde en God, is Jezus zelf de liefde en is Hij God. Jezus is de Enige die voor de zonden van de wereld is gestorven en uit de dood is opgestaan. Hij is een klas apart omdat Hij de enige Heiland is. Hij zei: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij."[1]

Waarom is Jezus gestorven? Waarom zou de Heer van het heelal, de vleesgeworden God, zichzelf toestaan dat Hij al die ellende over zich uitgestort kreeg? Hij werd gevangen genomen, vals beschuldigd, berecht en veroordeeld, gegeseld, uitgekleed en als een doodgewone misdadiger aan het kruis geslagen. Het antwoord is eenvoudig: Hij hield van jou en mij! We hebben allemaal verkeerde dingen gedaan. Er staat in de Bijbel: "Alle mensen hebben gezondigd en missen daardoor Gods nabijheid."[2] Maar Jezus nam onze straf op Zich, zodat wij vergeving kunnen krijgen en bevrijding van onze zonden. Jezus houdt van je en staat aan de deur van je hart. Hij vraagt of je Hem binnen wilt laten. Je kunt Hem binnen laten door het volgende gebed te bidden:

Jezus, ik wil U graag persoonlijk leren kennen, dus vraag ik U om in mijn hart te komen. Dank U dat U voor mij gestorven bent, zodat ik vergeving kan krijgen voor mijn zonden, en vrede in mijn hart kan vinden hier en nu, en Gods geschenk van eeuwig leven kan ontvangen. Amen

> Alexander, Caesar, Karel en ik hebben keizerrijken gesticht. Maar waarop rustten de brouwsels van onze geniale breinen? Op geweld. Jezus Christus bouwde Zijn keizerrijk op de liefde en tot op dit moment zouden miljoenen mensen voor Hem willen sterven.
>
> -Napoleon Bonaparte

Door Marie Alvero

VEEL GELOOF

Het soort geloof dat ik heb noemde ik altijd een soort 'Jezus-houdt-van-mij-dat-is-waar' geloof. Jezus heeft gezegd dat Hij van me houdt. Dat staat toch in de Bijbel? Ik had er niet veel vragen over en als ik er soms een had was die al snel beantwoord met dingen zoals "dat weet alleen God" of: "dit moet je maar op geloof aannemen." Met andere woorden, het is niet erg logisch, maar je moet het toch maar geloven.

Daar was ik verbazingwekkend genoeg tevreden mee.
Dit komt deels door het feit dat ik een goede ondergrond had ontvangen in de Bijbel en die kwam mij goed van pas. Mijn geloof was diep en geworteld. Je zou er ook bij kunnen zeggen dat ik lui was. Ik had niet altijd zoveel zin om het moeilijke werk te doen van het zoeken naar antwoorden, het verdedigen van mijn geloof en het vinden van een logische basis voor mijn geloof.

Mijn man is juist het tegenovergestelde. Hij benadert zijn geloof op een gewetensvolle, leergierige manier. Als hij een vraag heeft over de betekenis van een vers of iets hoort citeren waar hij niet helemaal zeker van is, gaat hij op zijn Bijbel app naar verschillende vertalingen zoeken, verwijzingen naar Griekse en Hebreeuwse woorden opzoeken en verzen met elkaar vergelijken. Zijn geloof heeft niets te maken met zijn gevoelens, maar het is gegroeid vanuit zijn voortdurende studie van Gods Woord en de waarheid die hij daar in vindt.
Ik heb bewondering voor zijn discipline. Hij volgt de aanbeveling in de Bijbel:
"Doe je best, wees een goede werker voor God die zich niet hoeft te schamen. Geef Gods boodschap onvervalst door."1
Ik luisterde laatst naar een podcast waarin de spreker zei dat ons geloof logisch ondersteund kan worden. Dat moderne Christenen er op voorbereid moeten zijn hun geloof logisch te verdedigen. Dus luister ik naar podcasts, vergelijk ik verzen met elkaar, debatteer ik met mijn man, lees ik mijn Bijbel en doe ik mijn best. Het is niet heel veel werk, maar het is meer dan ik voorheen ooit heb gedaan.
Als het op geloof aankomt zal er altijd het gedeelte bij zijn dat eenvoudigweg op Gods Woord staat. In Hebreeën 11 worden verscheidene geweldige geloofsverhalen aangehaald en er wordt bij vermeld: "Al deze mensen zijn in het vertrouwen op God gestorven, zonder te krijgen wat hun beloofd was. Zij hebben het alleen uit de verte gezien en waren blij. Zij kwamen er openlijk voor uit dat zij hier op aarde alleen maar gasten en vreemdelingen waren."2 Die geweldige mensen van geloof wisten het misschien niet altijd zeker, maar ze wilden geloven en waren bereid zich er toe over te laten halen. Ik bid dat ik in mijn geloof zal verder gaan op de manier dat de helden uit Hebreeën 11 dat deden.

1. 2 Timotheüs 2:15
2. Hebreeën 11:13

GEESTELIJKE GROEI

Door Sally Garcia

> Je kunt jezelf niet geestelijk laten groeien door je zelf-opgewekte pogingen. Het komt door dicht bij Jezus te leven, Zijn liefde te absorberen, en door oprechte communicatie met Hem te onderhouden.
>
> Virginia Brandt Berg

Heb jij weleens gezellig een boek zitten lezen en sprong er toen plotseling zomaar een zin uit die speciaal voor jou bedoeld leek te zijn? In het boek: Het onstuimige verlangen van God naar jou,1 schrijft Brian Manning: "Ik heb besloten, dat als ik mijn leven nog eens moest overdoen, ik niet alleen meer bergen zou beklimmen, meer rivieren over zou zwemmen en meer zonsondergangen zou bekijken; ik zou niet alleen mijn warmwaterkruik, mijn regenjas, paraplu, parachute en reddingsboot lozen; ik zou niet alleen eerder in de lente op blote voeten gaan lopen en in de herfst langer buiten blijven; maar ik zou geen minuut meer verspillen aan het observeren van mijn geestelijke groei. Geen enkele minuut."

Ik vond dat eerste stukje geweldig, want nu ik ouder en meer beschouwend ben geworden geniet ik van poëtische gedachten over de eenvoudige dingen van het leven. Maar deze zin: "geen minuut meer verspillen aan het observeren van mijn geestelijke groei. Geen enkele minuut." Wat moest ik daar van denken?

Ik las de zin nog eens een paar keer langzaam over, totdat het woord genade me te binnen schoot. Lopen met God is een geestelijke reis die ons hele leven lang doorgaat, en ook nog daarna. God schijnt geen haast te hebben en Hij leert me lessen terwijl we samen verder lopen. Soms begrijp ik het meteen en andere keren lijkt het erop dat Hij de les een paar keer moet herhalen voordat ik doorkrijg waar het om gaat. Net zoals ouders dat met hun kinderen moeten doen.

Maar het gaat in ons leven niet om het beklimmen van een ladder om bovenaan te komen staan in ons vakgebied of geestelijke expertise, in de hoop dat we wat extra punten kunnen verdienen of meer zegeningen, als we maar goed genoeg ons best doen. Jezus zei dat, als we eerst Zijn Koninkrijk zoeken, al het andere op zijn pootjes terecht zal komen.2

Moet ik dus ergens naar toe werken of niet? De schrijver eindigde zijn gedachte aldus: "Wat zou ik eigenlijk doen als ik het allemaal over moest doen? Ik zou verder alles uit liefde doen." Ik geloof, dat als ik in de schaduw van Zijn genade en Zijn liefde leef, al het andere in mijn leven op zijn pootjes terecht zal komen.

<< >>

DOOR DE STORM HEEN

Woorden van Jezus

Herinner je je het verhaal waarin Ik de golven tot bedaren bracht?1 Mijn discipelen raakten in paniek en dachten dat ze zouden vergaan. Maar toen ze naar Mij opkeken om hulp, in plaats van naar de omstandigheden, kwam Ik hen te hulp, ondanks de hoge golven en de wind.

Dit geldt ook voor jou. Er zijn heel veel golven, en misschien zie je zelfs stormen opkomen aan de horizon van je leven, maar als je naar Mij kijkt zul je de antwoorden vinden die je nodig hebt. Ik geef je de verzekering van Mijn liefde en zorg voor jou. Mijn wijsheid leidt je. De situatie rondom je is als golven die je overspoelen en je bootje doen kapseizen. Je zorgen over de toekomst zijn als een dreigende storm. Af en toe kom je misschien in de verleiding te denken dat je boot zal omslaan.

Als je Mij vraagt om de storm te laten bedaren, zal Ik dat doen. Of Ik zal je laten zien hoe je je door de storm heen moet slaan. Dat zal Ik doen, net zoals Ik dat altijd al heb gedaan in de jaren dat je zo getrouw op Mij hebt vertrouwd. Onthoud dat Ik altijd samen met jou in de boot zit.